

Kalotaszeg Reménye

„Várván a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.” (Titusz 2:13)

8. szám, 2016. október

Keresztény szellemiségű, ingyenes havilap

A ketesdi református templom. Kós Károly tervei alapján építették 1937-41 között, miután a helyén álló, régebbi templom kicsinek bizonyult. Legrégábbi részét az 1692-ből származó kazettás mennyezet képezi.

A reformáció (6. rész)

Kié a reformáció?

A reformáció ünnepe

Október van, a reformáció hónapja. Már 499 éve, hogy 1517 október 31-én Luther Márton megfogalmazta és közzétette kilencvenöt tételét, melyeknek lényege, hogy a bűnös, amikor hittel az Úr Jézus Krisztushoz jön, bűnbocsánatot és megigazitást lel Krisztus áldozatában.

(folytatás a 2. oldalon)

A Tízparancsolat (8. rész)

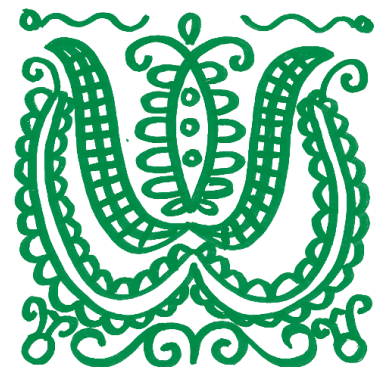
A hetedik parancsolat

„Ne paráználkodjál!” (2 Mózes 20:14)

Az Úr Jézus az akkori nemzedékről szólva, a következő szavakat használta: „E gonosz és parázna nemzedék jelt kíván: és nem adatik néki jel, hanemha Jónás prófétának jele.” (Máté 16:4) Máshol pedig: „Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyellni fogja azt,

mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.” (Márk 8:38)

(folytatás a 11. oldalon)

1933-ban készült fénykép Kettesd régi templomáról. 37 méteres fatornya az egész környéken kiemelkedő magasságúnak számított

(folytatás az első oldalról)

Ő Isten szavát, a Bibliát minden emberi tanítás és tekintély fölé helyezte. Így hát minden ember számára üdvös, ha megemlékeznek a reformáció e lényegéről és szívébe zárja.

A reformációt Luther kezdte el, de nem ő fejezte be. Igazából újból és újból szükség van a megújulásra. Ő is vallotta ugyan, hogy a reformált egyházat szüntelen reformálni kell az Ige szerint. De amikor új bibliai igazságokra derítettek fényt Zwingli¹ és reformátortársai, ő és követőinek egy része megrekedt egy bizonyos szinten. Nagy tisztelettel adózunk tehát azért amit megvalósított, és azonosulnunk is kell azzal, de tovább is kell vinni! Mivelhogy a reformáció elfogadói között sokan megálltak egy bizonyos szinten, mások meg további fontos bibliai tanításokat értettek meg és fogadtak el, ez elkerülhetetlenül a reformáció felekezetesedéséhez (felekezetekre való bomlásához) vezetett. Elhangzik néha az elítélő vélemény, hogy a reformáció megosztotta a kereszténységet. Igazából a szakadás gyökerei már az apostoli korba visszanyúlhatnak, amikor is hamis tanítások próbáltak beszivárogni az Egyházba. Pál apostol is ír arról, hogy meg kell történnie a szakadásnak: „...Mert nem jön az² el

¹ Zwingli Ulrich (1484-1531, Svájc), zürichi lelképásztor, a Szentírás tiszta hirdetése mellett kiálló, mindenféle babonát és emberi hagyományt elvető, rendkívül bátor reformátor. Felemelte szavát a külföldön zsoldos katonai szolgálatra szegődő svájci férfiak ezen gyakorlata ellen is, mely egyéb, eltérő vélemények mellett a fő okozója volt a reformációt elfogadott jobb módú, és a katolikus tanokhoz inkább ragaszkodó szegényebb, és a zsoldtól jobban függő kantonok között kiobbant ellentétnek. Ennek a csúcspontja volt a Kappel am Albis-i csata, melyben a reformátor is elesve, holttestét győztes ellenfelei elégették, majd hamvait szétszórták.

² Tudniillik a „Krisztusnak ama napja” – 2. vers

A reformáció (6. rész)

addig, mígnem bekövetkezik elébb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia.” (2 Thesszaloniaka 2:3) 1054-ben például egy nagy szakadás történt – keleti (ortodox) és nyugati (katolikus) egyházakra oszlott a kereszténység. Szakadások tehát voltak a reformáció előtt és után is.³

Luther Márton (1483-1546)

³ Anélkül hogy valakit elítélnénk, mindannyian tudjuk, mennyire gyarló és tökéletlen az emberi elme. Mivel nem vagyunk tökéletes lények, a legjobb szándéktól vezérelt, imádkozó, hívő emberek is *különbözőképpen* értelmezhetnek bizonyos igehelyeket. Ezért van az, hogy mindannyian teljesen a Szentlélek vezetésétől függünk, Aki, az ígéretek szerint csak Ő maga vezethet el minden igazságra (János 16:13). De még ha jelenleg homályosan is látunk némely dologban, a szíveket vizsgáló kegyelmes Isten könnyűre tekint ránk, várván-várva azt a magasztos pillanatot, amikor minden őszinte, törekvő földi gyermeke majd a mennyei családdal egyesülve, kitisztult szemekkel pillanthatja meg Őt és az Őtőle eredő szent igazság minden részletét: „Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre. Most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerem majd, amint én is megismertettem.” (1 Korinthus 13:12 – Pál itt az ő korabeli, kifényesített fémtükrökben látható, eléggé homályos képre gondol).

Tartalom

Kalotaszeg reménye

2016/ 8. szám, október

A reformáció (6. rész) folytatás.....	1
Utam Istennel.....	7
Imasorok.....	10
Tízparancsolat (8)	11
A Biblia válaszol.....	16
Igemorzsák.....	16
A hála szavai.....	19
Barangolás Györgyfalván	20
Nyerő kérdés	23
Kalotaszegi Istenes vers	24
Házastárs-kereső	24

Nagyon fontos viszont észrevennünk, hogy Luther nem akart új egyházat alapítani. Csakhogy miután ő maga megbékélt Istennel, hit által, ennek az örömet hozó tanításnak érvényt akart szerezni a saját egyházában is. Ez az egyház azonban kiátkozta őt, és vitathatatlanul elvetette a Bibliára alapozó tanításait, az emberi hagyományok kedvéért. Az igazi megújulás esetében sajnos mindig ez történik. Ezzel találkoztunk már az első században is amikor a zsidók kirekesztették gyülekezetükből a zsidókból lett keresztényeket, de ezt tapasztaljuk a reformációt követő századokban is amikor a keresztények újból kizárták soraikból azokat akik új – azaz rég elfeledett – tanításokat fedeztek fel a Szentírásban.

Luther és Kálvin

Luther felfedezése örömmel töltötte el az embereket. De egy adott ponton nem tudott tovább lépni, nem tudta elfogadni a Svájcban munkálkodó Zwingi Ulrich által felfedezett, az Úrvacsorát érintő fontos igazságot (amit később Kálvin tovább fejlesztett). De mi a különbség a két tanítás között?

Máté 26: 26-28-ban az Utolsó Vacsora leírásában ezt olvassuk: „Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré, és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek: **ez az én testem**. És vevén a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan: Mert **ez az én vérem**, az új szövetségnek vére, mely sokakért kiöntatik a bűnöknek bocsánatára.”

A kérdés itt az, hogy az „ez az én testem” és „ez az én vérem” kifejezések mit jelentenek? Valójában az Úr teste és vére volt az, vagy csak *jelképként* kell mindezt értelmezni?

A Katolikus Egyház felfogása szerint, a *Trassubstantiatio* (átlényegülés) során a kenyér (ostya) és a bor külsőleg – azaz íze, állaga, színe szempontjából – megőrzi addigi jellemvonásait, ám a mise során, az *áldozópapnak* adatott hatalom által, ezek lényegüket tekintve átváltoz-

nak, azaz *átlényegülnek* Krisztus valóságos testévé és vérévé. Ekképpen, a katolikus templomok világszerte elszórt százezeiben naponta, reggel és este Krisztus újból és újból *megáldoztatik*, amikor a pap az ostyát és a bort, míg a hívek legtöbbször csak az ostyát,⁴ magukhoz veszik.

Luther felfogása a kenyérről és a borról részben egybeesett a középkori egyház e tanításával: szerinte a kenyér megmarad kenyérnek és a bor bornak, csak hogy amikor az ember magához veszi az úrvacsorai jegyeket, akkor egy csoda folytán Jézus Krisztus valóságos testével egyesül és a részesedő, a kenyérral együtt Krisztus valóságos testét és vérét is elfogyasztja.

Kálvin János,⁵ akit, miután Franciaországból menekülnie kellett, a svájci kantonok szövetségéhez tartozó Genf városának vezető lelképásztorává választottak, tiltakozott az ilyen felfogás ellen. Számára az úrvacsorában csak kenyér és bor adatik, mint *jegyei*, avagy *jelképei* Krisztus megtört tes-

⁴ Ezt nevezik két szín, illetve egy szín alatti *áldozásnak*.

⁵ Eredeti nevén *Jean Cauvin*, 1509 (Noyon, Franciaország) – 1564 (Genf, Svájc)

Az 1054-beli nagy egyházszakadás (kék: ortodoxok; zöld: katolikusok; szürke: pogány területek)

Az átlényegült (Krisztus valóságos testévé alakult) ostya felmutatása a katolikus mise során

tének és kiontott vérének, de aki igaz hittel veszi, az lelki szájával (*spirituáliter*) Krisztus testét és vérét veszi magához. A Zsidókhöz írt levél alapján úgy értette, hogy Krisztus megáldoztatott egyszer, s mindenkorra és ez nem ismétlődhet meg még egyszer az úrvacsorában: „Akinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért vigyen

áldozatot, azután a népéért, mert ezt **egyszer** megcselekedte, maga-magát megáldozván.” (Zsidók 7:27) „És nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által ment be **egyszer s mindenkorra** a szentélybe, örök váltságot szerezve.” (9:12) „Mert **egyetlenegy** áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszenteltek.” (10:14) Így az Úrvacsorai jegyek csupán jelképek, melyek Krisztus halálára emlékeztetnek⁶ ugyan, de nem ismétlődik meg Krisztus halála.

Johannes Calvin.

Kálvin János (1509-1564)

Ezen a ponton Luther nem tudott előre lépni úgy ahogy Kálvin tette de sajnos Luther tanítványai sem a későbbiekben, így az Ige eme tanításához ragaszkodó Kálvin körül nemsokára új, a lutheritől eltérő egyházszervezet jött létre Svájcban és nemcsak.⁷

Kálvin tanításai Erdélyben

Habár Kálvin soha nem járt Erdély földjén, tanításai mégis meghódították az erdélyi magyarság legnagyobb részét, beleértve Kalotaszeget is. Hogyan is történt ez? Tekintsük át kissé részletesebben az eseményeket.

Az 1557-es évi június első napjában tartott tordai országgyűlés szük-

⁶ „Ez az én testem mely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” (Lukács 22:19)

⁷ A kálvini irányzatot elfogadó, ma Reformátusnak nevezett Egyház Svájcban kívül Hollandiában, Németország és Franciaország egyes részein, Skóciában, Magyarországon és Erdélyben, ezen kívül pedig az Egyesült Államokban gyökeresedett meg.

ségesnek látta, hogy Zápolya János özvegye, Izabella királynő beleegyezésével törvényben erősítették meg a szabad vallásgyakorlat – ami meg is történt. Ez akkor még csak a lutheránus és katolikus tanok szabadságát jelentette. Ám már ebben az évben fel is lépnek nyilvánosan a helvét irányú reformáció első tanítói Erdélyben. Megjelenik másodjára *Kálmáncsehi Sánta Márton* Kolozsvárott (először 1556-ben járt ott), *szakramentalista* tanokat prédikálva, azaz, hogy Krisztus teste és vére valójában nincs benne a kenyérben és a borban, hanem ezek csupán jelképek. Ellene lépnek fel kezdetben *Dávid Ferenc és Heltai Gáspár*, Kolozsvár várososa lutheranizmusának két oszlopa.

Petrovics Péter tiszántúli nagybirtokos főnemes a Szentháromság vasárnapjára Zilahra tartományi zsinatot hivatott össze, a szakramentális tan tisztázása végett. Ám e tan ellenzői az ügyet annyira fontosnak tekintették, hogy a csupán magánemberi intézkedést kevesellve, országos határozatot tartottak szükségesnek. Így nemsokára országos zsinatot hirdettek meg Kolozsváron, ahol végül elvetették az új tant. Maga a királynő is, katolikus lévén, a lutheránusokat támogatta, akik közelebb álltak az ő hitvalláshoz. A kolozsvári országos zsinaton tehát a szakramentáriusokat legyőzteknek tekinthetjük.

Jagelló Izabella magyar királynő (1519-1559)

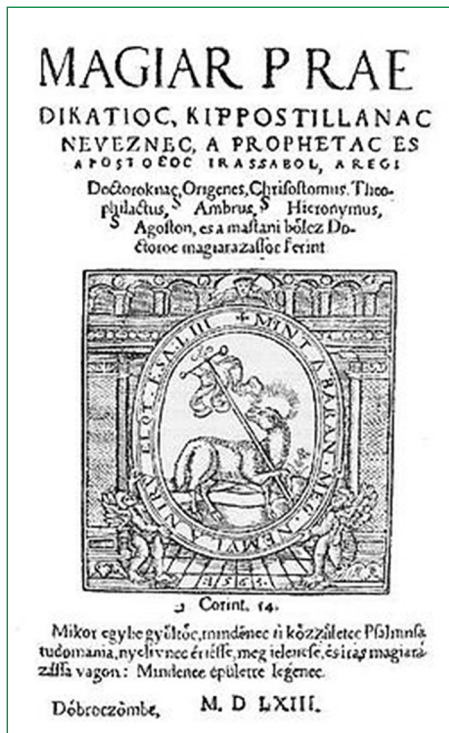
Ezt követően, az 1558-as tordai országgyűlés a szakramentáriusok felekezetét betiltotta, *eltöröndőnek* nyilvánítva azt. Azt is elérték a királynőnél, hogy büntesse az újtókat. De bármennyire is ragaszkodtak meglátásukhoz, a Wittenbergből hazaérkező diákokat és fiatal lelkipásztorokat már nem lehetett visszafogni. Fontos itt felfigyelni arra, hogy szülőhazánkba nem Genf, hanem Wittenberg irányából érkezett a kálvini tanítás.

Az említett német város protestáns egyeteméről ugyanezen évben Debrecenbe jött *Méliusz Juhász Péter*,⁸ ahol azonnal lelkészé ⁸ *Méliusz Juhász Péter* a Somogy megyei Horhi településen született 1532-ben.

Genf, Kálvin városa ma

választották. Az Alföld e városában, mely azóta is a kálvinizmus bástyájának tekinthető, akkorra már szakítottak a lutheri úrvacsorai felfogással. Méliusz itt és az ország egyéb városaiban haláláig nagyon tevékeny munkát folytatott: prédikált, írt, szervezett, vitázott. Őt tekintjük a magyarországi református egyház megalapítójának. 1561-től haláláig, debreceni székhellyel, ő a magyarság első református püspöke.

Méliusz Juhász Péter Magyar prédikációk című, 1563-ban, Debrecenben kiadott műve

Mint láttuk, az 1558-as országgyűlésen az erdélyi magyarok még Luther mellett foglaltak állást, de tizenhat hónappal később a Marosvásárhelyen tartott zsinaton a magyar protestánsok már a kálvini úrvacsorát fogadták el.

De minek, vagy kinek volt köszönhető e hirtelen változás? A már említett Méliusz volt az, aki Kolozsvár és

Tanulmányait Tolnán és Sárváron végezte, ahol kezdetben lutheránus szelvényben nevelték, de azután Szegedi Kis István hatására magával ragadta a helvét reformáció szelleme. Debrecenben halt meg fiatalon, 1572-ben, 40 éves korában. (Forrás: Wikipédia)

A debreceni Nagytemplom – Magyarország legnagyobb református temploma (épült 1805 és 1824 között)

Erdély két nagy reformátorát, Heltai Gáspárt és Dávid Ferenc akkori evangélikus püspököt, és velük együtt szinte az egész magyar protestáns egyházat megnyerte a kálvini, Szentíráshoz hűbb, külsőségmentes tanoknak.

Ekképpen, az 1559-es megyesi zsinaton, a nemrég még Kálmán-csehi Mártonnak ellent álló Dávid Ferenc már nem mint lutheránus püspök, hanem a kálvinisták képviselőjeként egyeztetni szeretett volna a szászokkal a szakramentális hitről, ám azok hallani sem akarnak erről. A zsinati vitákban a szász lutheránusok tekinthetőek győzteseknek, ami igen elcsüggesztette Dávidékat. Azonban még ebben az évben, szeptember 15-én Gyulafehérváron meghalt, alig 40 évesen, Jagelló Izabella királyné akit így fia, János Zsigmond fejedelem követett a trónon. Izabella halála után Marosvásárhelyen gyűltek össze Méliusz követői, megvitatni a lutheri meglátásokhoz hű, magyar evangélistákkal az úrvacsora tanát. Ezen alkalmat tartjuk az *első magyar református zsinatnak*.

1564-ben a segesvári országgyűlés már a fejedelem és az országgyűlési képviselők hozzáállásában beállott változást mutatja. Az itt hozott rendelet kitért a magyarok és szászok közötti különbségre az úrvacsora te-

kintetében és elrendelte, hogy ki-ki az általa jónak látott irányt kövesse. Ezek után – az úrvacsorai tanítás végleges tisztázása érdekében – újabb zsinatot hívtak össze ez évben Nagyenyedre, melynek élére

Szapolyai János Zsigmond erdélyi fejedelem (1540-1571)

János Zsigmond fejedelem új bizalmását, az antitrinitárius (unitárius) eszméket valló, olasz származású Blandrata Györgyöt nevezte ki. Ő kiegyezés helyett inkább a szászok és magyarok szakadása felé vezette a gyűlést; hogy ezt miért tette, arról a későbbiekben ejtünk majd szót. E zsinatnak a harmadik napján Blandrata Dávid Ferencet nevezte ki az erdélyi református egyház püspökévé.

Dávid Ferenc (1510-1579)
(Szinte Gábor festménye)

A külön egyházzá alakulásnak az országgyűlés szentesítésére volt szüksége ami meg is történt az 1564 június 4-11 között megtartott tordai országgyűlésen, amelynek 5. törvénycikke a „Kolozsvári Egyház vallása és felfogása” néven bevett vallássá tette a Magyar Kálvinista Egyházat Erdélyben. Ahogy a törvény megfogalmazódott, az erdélyi magyar lutheránus egyház egy csapásra reformátussá alakult át.

Kié hát a reformáció?

A Bibliának, Isten könyvének a 16. században történt, anyanyelvünkre való lefordítása, kinyomtatása, és prédikálása, az analfabetizmust megszüntető iskolák megalapítása, az akkori Európa rengeteg vérontása közepette még szokatlan vallásszabadság és a különböző nézetűek egymás iránti türelme, s ugyanígy az Üdvözítőnek és tanítványainak ajkáról elhangzott evangéliumi igazságoknak és Isten szeretetének az emberek gondolkodásmódjába és mindennapi életébe való behatolása a Mindenható keze műve volt.

Az Istennek átadott életű férfiak és nők által véghezvitt munka napjaink hatalmas befolyással van Er-

dély, a magyarság összes felekezete, és a Kárpát-medencében velünk együtt élő népek üdvösségére és boldogságára. A reformáció tehát a mindannyiunké, mint Isten drága ajándéka számunkra.

Református Úrvacsora

Az előrehaladás szükségessége

Amint láthattuk, a reformáció nem fejeződött be Lutherrel. Már az ő idejében is másoknak kellett azt folytatniuk. De vajon a 16. századi, életüket és mindenüket kockára tevő nagy reformátorok halála után Istennek nem lenne-e több feltárnivalója számunkra?

Figyeljünk meg néhány nagyon fontos igét:

„Az igazak ösvénye olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig.” (Példabeszédek 4:18)

„De amikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra.” (János 16:13)

„...És kicsoda köszikla a mi Istenünkön kívül?” (Zsoltár 18:32)

„És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kösziklából, mely követi vala őket: e köszikla pedig a Krisztus volt.” (1 Korintus 10:4)

Drága kalotaszegi Olvasók! Szeretett kalotaszegi lelki-pásztorok!

Álljunk hát rá a Kősziklára, mely a Krisztus, igyunk az általa bőségesen felkínált lelki italból, az Élet Vizéből, mely az Ő örök Igéjéből ered; engedjük hogy jó Lelke, az Igazság Lelke vezessen el mindannyiunkat minden igazságra, míglen életünk ösvényén eljutunk a világosság és az Isteni szeretet teljes delére, és szemtől-szembe találkozhatunk az értünk eljövő Megmentőnkkel, a mi szerető Úr Jézus Krisztusunkkal!

El tudnánk-e mondani együtt a következő imát?

„Drága Teremtő Atyánk, köszönjük csodálatos Gondviselésedet életünkben és népünk életében, az évek és az évszázadok folyamán. Drága Istenünk, add, hogy a reformátorokban és a hithősökben munkálkodó Lélek, a Te drága Szentlelked töltsön be minket is, kiüzve belőlünk minden bűnt és gyarlóságot, és megtisztítva bűnös szívünket. Atyánk, a Jézus Krisztus vére érdeméért add, hogy az egész Kalotaszeg üdvözüljön! Kérünk üzd el innen

Istentisztelet a kolozsvári lutheránus (evangélikus) templomban

az ártani próbáló gonosz ördögi se-
regeket, s add, hogy többé semmitől
se féljünk, hanem teljesen Terád biz-
zuk magunkat. Kérünk, drága Urunk,
áldd meg e tekintetben családunkat,
szeretteinket, egész népünket, itt és a
világ bármely részén, a mellettünk élő
nemzetekkel, és az egész világunkkal
együtt. Az Úr Jézus Krisztus nevében
kértük mindezeket. Ámen.

Filep István,
lelkész, Kolozsvár és
J.E.

A lutheri és a kálvini irányzat közötti fő különbségek

1. Először is, a külsőségekben
láthatunk különbséget: a lutherá-
nus templomokban a kereszt és a
keresztvetés, az oltárkép és esetleg
más festmények, a gyertyák hasz-
nálata, és a lelkészek által viselt
papi ruha meg vannak engedve –
míg Kálvin mindezeket betiltotta,
csak az üres kőfalakat, a szószéket
és a Bibliát hagyva meg. Milyen
okból? Luther szerint, csak azt kell

eltávolítani az addigi katolikus Is-
tentiszteleti formából, ami a Szent-
írásnak határozottan ellentmond.
Ezzel szemben, Kálvin János fordít-
va közelíti meg a problémát: ő csak
azt hagyja meg, amit a Szentírással
világosan alá lehet támasztani.

2. Másodsor, az Úrvacsora ma-
gyarázása terén: Luther szerint a
kenyérben és a borban Jézus Urunk
valóságosan jelen van, míg Kálvin
szerint csak emlékeztetnek egy lel-
ki jelenlétre.

3. A kálvini predestináció,
azaz eleve elrendelés tanának kér-
désében: Luther szerint Isten az,
aki megteremti bennünk a hitet és
a megtérést, s nekünk csak el kell
azokat fogadnunk – tehát, bárki
megteheti ezt. Kálvin szerint csak
azok képesek az üdvösséget befo-
gadni, akiket Isten még ősidőkben,
a mi létezésünk előtt erre eleve el-
rendelt. Ugyanakkor, önmagáról
senki sem tudhatja hogy benne van
e csoportban, vagy sem.⁹

⁹ Habár egyes Igehelyek, úgy tűnik, alá-
támasztják ezt a felfogást, más Igehelyek
és a Bibliában Istenről, mint igazságos,
és mindenkit egyformán szerető Atyáról
bemutatott kép lehetetlenné teszik a
predestináció tanát. Lásd pl. 2 Péter 3:9
versét: „...hosszan tűr érettünk, nem akar-

4. A társadalmi szerepvállalás
területén: Luther nem avatkozott
a polgári életbe, hiszen a meglevő
rend és minden felsőbbség Istentől
van. Kálvin szerint Isten törvényei
a társadalom mindennapjaiban
is uralkodnak, ezért a gyülekezeti
életben való részvétel tanít meg a
polgári életben való részvételre és
vezetésre. Például Svájcban, ezen
elvnek megfelelően mai napig is
sűrűn, számos kérdésben tartanak
népszavazást – ekképpen veszik ki
részüket az egyszerű polgárok is az
állam vezetésében.

Következtetés: Luther és Kál-
vin Isten odaszentelt életű emberei
voltak, akik különböző irányból kö-
zelítve meg a Biblia igazságait, nem
mindig jutottak hasonló meglátásra.
A mi felelősségünk marad az, hogy
a Szentírás személyes, imával való
kutatása révén, készek legyünk – az
Úrtól kapott erő által – mindent be-
tartani, ami felől Őtőle világosságot
nyertünk.

ván hogy némelyek elveszsenek, hanem
hogy **mindenki** megtérésre jusson.” Ezen
kívül, a Jelenések 22:17 szerint: „... **aki
akarja, vegye az élet vizét ingyen.**” Más-
részt Filippi 2:13-ban ezt olvassuk: „Isten
az, **aki munkálja bennetek mind az aka-
rást, mind a munkálást az ő jókedvéből.**”

Utam Istennel

Lukács Ilonkának hívnak, és 1955-
ben születtem Györgyfalván. Meg-
nyitom most előttetek emlékeim
ajataját, és íme, egy fejkendőt viselő,
pirosposzgás arcú, szép fekete szemű
kislány néz csodálkozva ránk... s eköz-
ben elmémben boldog, gondtalan
gyermekkorom színei, illatai, érzelmi
villannak fel: a szülői ház a Felső ut-
cában, a kert, ahol minden bokor jó
ismerős volt, az erdő meg a rét... de
ezen felhőtlen évek hamar elszálltak.

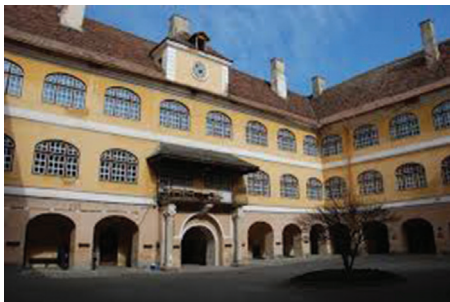
Kiskoromban inkább a felnőt-
tek közelében éreztem jól magam.
Sokat tanultam édesapám becsüle-
tességéből, szüleim és nagyszüleim
Istenfélelméből. Nagymamám már
egészen korán számos Bibliai ígét és
igazságot ültetett belém, és gyakran

eljártam vele falunk kis baptista ima-
házába.

Szeretett tanítónőnk, Vajas Ilo-
na néni mesélte egyszer, amint a
kommunista időkben nagyapám az
egyik pártgyűlésen felállt, és vissza-
adta a „piros” (párttagsági) könyvét
e szavakkal: „Én most kilépek a Párt-
ból, mert mi nem vallunk egy elvet,
tehát többé nem lehetünk *elv-tár-
sak!*”- majd ezt követően hamarosan
a Szentírásban elrendelt hitvalló fel-
nőttkereszttségben (alámerítkezés-
ben) részesült.¹

Teltek az évek, én pedig nyolcadik
után a kolozsvári Ady-Şincai líceum-
ban folytattam tanulmányaimat, és
habár Isten ezután is tovább mun-
kálkodott életemben, s évről-évre el-

¹ A Bibliai keresztiségről lapunk 4. szá-
mában írtunk, a 16-19 oldalakon (a szer-
kesztő megjegyzése)

**A volt Ady-Sincal líceum,
ma Református Kollégium udvara**

vetette szívemben az Ige jó magvát, mégis, az élet gondjai megforgataga lassan elfojtották benne annak hajtásait...

Mikor eljött az ideje, férjhez mentem, és gyermekeink születtek. Én a Central áruházban elárusítónőként dolgoztam sok éven át, míg férjem, Ferenc a Református Egyházkerület jogásza volt. Valóban, keresztény körökben forgolódtunk, és meg-meglátogattuk Istent a templomban, életünk viszont a saját elgondolásaink, kívánságaink szerint folyt, egyrészt a

**Eljegyzésemkor, népi viseletben
a házunk előtt**

szokásoknak és a látszatnak, másrészt saját magunknak hódolva. Ó, ha akkor eszünkbe jutottak volna Jézus szavai: „...keressétek először Isten

országát és az ő igazságát...”², vagy: „...megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket”³...!

De ezek az évek is gyorsan elrepültek, és beköszöntött életünk sötét korszaka. Férjem egészen fiatalon, még alig 42 évesen agyvérzést szenvedett, és ez öt év múlva másodszer, majd újabb öt év múltán harmadszor is bekövetkezett – s ezen utolsó agyvérzés végzetes volt. Alig 47 évesen egyedül maradtam két fiammal, Adorjánnal, aki akkor 18, és Ferencsel, aki 14 évet töltött. Bánatomat csak növelte az a hiba, amelyre csak utólag jöttem rá: férjem életének azon utolsó négy órája alatt, amíg még eszméleténél volt, ahelyett hogy együtt az Áldott Orvoshoz folyamodtunk volna, inkább a nagy izgalomban kórházak folyosóin,

Férjem, Ferenc

orvostól-orvosig és irodáról-irodára szaladgáltunk, és a papírok beszerzésével voltunk elfoglalva. Annyira remélem, hogy a nagy irgalmú Isten róla is megemlékezik majd, hogy az első feltámadás hajnalán hívja ki nyughelyéről, az üdvözültek seregében!⁴

De még ekkor sem ismertem fel Isten meglátogatásának idejét. Magyarországra mentem ki dolgozni néhány évre, miközben rendszeresen haza-haza jártam. Azonban 2009-ben, hét évvel férjem halálát követően

² Máté 6:33

³ János 8:32

⁴ „Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak.” (Jelenések 20:5)

Fiaim, Adorján és Ferenc

sokkoló hír hozott haza: drága édesanyám is agyvérzést kapott. Másfél éven át tartó gondozása próbákkal és tapasztalatokkal telt időszak volt, amely idő alatt érezni kezdtem a Szentlélek csodálatos munkáját. Az agyvérzést követő napon, miután édesanyám kissé magához tért, első kérése az volt, hogy hívják át hozzá két szomszédasszonyát, akikkel már jó ideje haragban volt, és ő mindkettőjüktől bocsánatot kért. Meglehet, hogy ha e tragédia nem következik be az életében, akkor sohasem születik meg szívében a megbocsátás – és ez talán örök üdvösségébe kerülhetett volna. Milyen sokszor elfeledjük, amit a Miatyánkban szoktunk imádkozni: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.”⁵ De jó az Úr, és bölcs az Ő vezetése, habár sokszor fájdalmas az Ő dorgálása... Meg kell látogatnia minket a nyomorúságok által, mert sokszor csak így tud felébredni, megmenteni.

Édesanyám a szenvedésnek ezen időszaka után megpihent, és az Úr további nehézségeket engedett meg életemben. Magyarországra visszatérve, megismerkedtem egy Nagyváradról származó férfival. Hogy útjaink keresztezték egymást, arról nemsokára kiderült, hogy nem a véletlen műve. Hamarosan rájöttünk arra, hogy Józsi, aki hívő szülők gyermeke volt, súlyos rákbeteg. Ma már tudom, hogy akkori életvite-

⁵ Máté 6:12

lünkben, Isten előtt és az Ő szent Törvénye szempontjából nem volt minden helyes, mégis Ő ezen éveket és Józsi használta fel arra, hogy megtanuljak mélyebben hinni, engem pedig odarendelt mellé, hogy a hosszú betegség alatt támasza legyenek.

Édesanyám, Erzsébet

Naponta ötször együtt imádkoztunk, Bibliát és egyéb hitelesítő irodalmat olvastunk, és keresztény műsorokat néztünk az ottani tévéadókon. Nem panaszkodott, mindig vidám volt, és e betegség fokozatosan visszavezette őt ifjúkora hitéhez.⁶ Életemnek talán legnyugodtabb, reménységben, Istenbe vetett bizalomban eltöltött időszaka volt ez a négy év. Sosem voltunk szomorúak vagy csüggedtek, és végül megláthattam, mit jelent az, ha valaki békével a szívében készül itt hagyni e világot, tudva azt, hogy a feltámadáskor sokkal jobbat nyer

Fiatalkori képem

⁶ Halála előtt, otthon részesült a bemelegítő felnőttkeresztességben

majd. Igen, mert Isten, ha valamit elvesz, mindig sokkal többet, nagyszerűbbet ad helyette.

Józsi halála után visszatértem a györgyfalvi szülői házba. Tovább lépve azon az úton, amelyen már Budapesten elindultam, vállaltam a felnőttkeresztiséget és az Istennel való szövetséget, elfogadva az Ő Igéjének és mind a tíz parancsolatának örökérvényűségét és rám is kötelező voltát.

Ma már csak egy vágyam van: hogy gyermekeim, unokáim, és mindazok is, akik e sorokat olvasják, ne várják meg az öregkort, a betegséget vagy más nehézségeket azért, hogy Istenhez térjenek. Már most bízzuk teljesen magunkat Őreá, és Ő gondoskodni fog rólunk. Ne feledjük: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.” (Zsoltár 111:10)

S még egy gondolat szülőfalum lakóihoz: Ne halogassuk a megtérést! Ha már most ilyen szép a Vele való élet, akkor milyen lehet a mennyország és az örökkévalóság?

„Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.” (2 Korinthus 6:2)

„Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak.” (1 Korinthus 2:9)

Lukács Ilonka, nyugdíjas,
Györgyfalva

Utószó

Ezen időkből, amikor az öregotthonok növekvő száma egy jó üzletet sejtet, amikor a pénz és az általa megszerezhető javak eme elvakult

Józsi, a Természet szerelmese

Jószomszédokkal a kertben

világ szemében fontosabbak a kapcsolatoknál és a gondoskodó szeretetnél, egy napon feleségemet és engem Pendzsi néni magához hívott. Hallottuk, hogy nagybeteg lett, és bocsánatot kért szomszédasszonyaitól, s kicsit elszorult szívvel mentem a jól ismert ház felé, alig néhány lépésnyire feleségem szülőházától. Pendzsi nénit mindig vidámnak, kedvesnek ismertem, és sokszor elbeszélgettünk kint, a kapu melletti napsütötte kispadon üldögélve, erről-arról. Most is így történt: az elmúlás figyelmeztető szele megérintve őt, Istenről, üdvösségről és örök életről tudtunk beszélni, majd együtt imádkozni. Itt ismertem meg lányát, Ilonkát, aki otthagya munkahelyét, azonnal hazajött Magyarországról, hogy a földszinti, konyhaként is szolgáló tipikus györgyfalvi szobában, édesanyjával töltsen el - őt gondozva

A Felső utcáról kelet fele tekintve: ahonnan nemsokára Jézus, a mi Urunk megjelenik az ég felhőin

- annak utolsó napjait. Másfél évbe telt, amíg az azelőtt oly életerős asszony, a felismerehetetlenségig lefogyva, megpihent az örök élet reménységében. De lehetett volna két,

három, vagy öt, vagy ki tudja hány év is...

Megérnek-e nekünk ennyit az idősök? Az erőtlenedő, ágyhoz kötött idős szülő? Nem lenne kényelmesebb kisebb-nagyobb anyagi megerőltetéssel elegánsan megszabadulni tőle, egy idősotthonra bízva őt? De a legjobb öregotthon sem a te otthonod, és a legszakszűrűbb ápoló sem a te gyermeked.

Mi hol és kik körében szeretnénk utolsó napjainkat tölteni és meghalni, kedves olvasók? Ilonka „erőfeszítése” a szeretet Istentől megáldott

cselekedete volt. Az a nép vagy társadalom, mely gyermekeit és időseit intézményekre – bölcsődékre, „hoszszú” óvodákra, öregotthonokra meg elfekvőkre – bízta, csak azért hogy ezek ne „zavarják” meg kényelmünket és anyagi meg egyéb természetű vágyainkat, azt bizonyítja, hogy az illető nép elfeledkezett a szeretet valódi kifejezéséről: a lemondásról és az önmegtagadó, bensőséges, gondoskodó kapcsolatról, s így először lelki ürességre és lelki halálra, majd pedig kihalásra és örök pusztulásra kárhoztatja magát.

A mi Urunk, Jézus Krisztus a legnagyobb áldozatot vállaló szeretettel szeretett és szeret minket. E fajta szeretetnek a gyakorlása az egyedüli reményünk arra, hogy szívünk Istennel és az Ő képére teremtett embertársainkkal összeforrva maradjon, és ekképpen az örök élet várományosai lehessünk, az Ő kegyelméből, Ámen.

(J. E.)

Ima- sarok

„Odavitték hozzá, és amikor meglátta őt a lélek, azonnal megrázta a fiút, úgy hogy az a földre esve fetrengett és tajtékozott. Jézus megkérdezte a fiú apjától: Mennyi ideje, hogy ő így van? Mire ő ezt válaszolta: Gyermek-kora óta. Sokszor vetette tűzbe is, meg vízbe is, hogy elpusztítsa, de ha valamit lehet tenned, szánj meg minket, és segíts rajtunk! Jézus ezt mondta neki: Ha lehet valamit tennem? Minden lehetséges annak, aki hisz.”¹ „A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.”²

Egy démon által kínozott fiatal ember édesapja jön egy napon

1 Márk 9:20-23, az Új Protestáns Fordítás szerint

2 24. vers, a Károli fordítás szerint

Jézushoz, hallván addigi csodáiról. Azonban csupán tanítványai többségét találja ott, mivel hármójukkal Jézus a megdicsőülés hegyére ment fel. A tanítványok próbálnak ekkor segíteni, de képtelenek rá. Eközben Jézus visszaér, és az édesapa ingadozó hite ellenére, válaszképpen annak őszinte imájára, kiűzi a gonosz lelket.

Sátán démonai ma is munkálkodnak. Egyeseket teljes hitetlenségbe ringatnak, másoknak a jellemét torzítják el, függőségekbe taszítják, avagy más, különböző módokon kínozzák őket. Nem tudjuk, ez a fiú miért juthatott gyermekkorától kezdve a démon hatalmába, úgy ahogy sok mai, ehhez hasonló esetnek sem értjük a pontos okát. De egyet tisztán láthatunk: van Valaki, akihez akár a legkéttségbeesőbb esetekben is fordulhatunk. Ne késselkedjünk! Jézus segíteni akar mindenkinek, aki megbízik benne.

- Imádkozunk mindazokért, akiket ördögi lelkek kínoznak: az Úr könyörüljön rajtuk, és szabadítsa meg őket.
- Imádkozunk mindazokért, akik a paráznság, vagy mindenféle testi tisztátalanság révén távolodtak el Istentől: az Úr adjon nekik szentség utáni vágyat, igaz bűnbánatot és új, tiszta szívet.
- Végül pedig imádkozunk a mi gyenge, ingadozó hitünkért, a fiú édesapjának szavaival: „Légy segítségül az én hitetlenségemnek!”

A Tíz- parancsolat

(8. rész)

A hetedik parancsolat

(folytatás az első oldalról)

Gondoljunk csak bele: ha az Úr az Ő idejében élő nemzedéket paráznának nevezi, akkor hogyan jellemezné ma minket? A mai, úgynevezett „poszt-modern”, az evolúcióelmélet széleskörű elfogadásából eredően ateista (Istentagadó) társadalomnak, az életéből kiűzött Teremtő helyén keletkezett űrt betöltendő, más isten után kellett néznie. Meg is találta azt, amikor az önző Ént felmagasztalva, a saját kívánságait kezdte el bálványozni, egyre jobban letépve, mint látjuk napjainkban is, mindenféle köteléket és erkölcsi normát, amelyek a most már maradinak nevezett régi – még többé-kevésbé a Szentírás elvei által vezérelt – nemzedékekről maradtak ránk.

A lapunk 6. számának ebben a rovatában megemlégett amerikai hippi mozgalom kifejlődésével, a médiák¹ és a reklámpar révén elterjedt egy újfajta felfogás, amely legjobban Aleister Crowley-nak², a modern kor egyik leghírhedtebb okkultistájának

¹ A médiák alatt a tömegközlelési (tömegkommunikációs) eszközöket értjük, úgy mint a nyomtatott sajtó – könyvek, újságok, magazinok – és az elektronikus intézmények összessége: a mozi, a televízió, a rádió, és a számítógépes hálózatok, de ezenkívül megemlíthetünk minden más információhordozó eszközt, úgy mint a hang- és videokazetták, kompakt lemezek (CD-k) DVD-k, stb.

² Aleister Crowley (1875-1947): angol költő, író. Hívő keresztény családban született, de Cambridge-i egyetemi évei alatt teljesen Isten ellen fordulva, az okkultizmus és varázslás útjára lépett. Több okkult titkos társaság tagja és alapítója volt, és rendkívüli romlott, kicsapongó életet élt; pogányságot, paráznaságot és mágiát magasztaló és előmozdító művei pedig nagy botránkozást keltettek az akkori társadalomban.

jelmondatával fejezhető ki: „Tégy amit akarsz: ennyi a Törvény.”

Hosszú éveken át házról-házra járva, falun és városon, mondhatom ritka volt az olyan otthon, ahol a tévékészülék ne lett volna a díszhelyen, és éppen működő állapotban. Ezt ma már természetesnek tartjuk, de gondoljunk csak meg, milyen jeleneteket mutatnak ott be nekünk és gyermekeinknek! Fiatalt és időst, a sok erőszak és intrika mellett, a háttérben levő műsor-gyártók valóság-gal megbűvölnek a rengeteg, nyílt vagy sugallt paráznasággal, tönkretéve a civilizált világ lakóinak testét-lelkét.

De mi is a paráznaság?

Mennyire kerüli ezt a szót a mai világ! Én sem figyeltem fel rá, míg nem...

Egy estén, 1990 tavaszán, Budapest utcáin sétáltam barátommal, Nagy Bálinttal, aki akkor már végzős hallgató volt a kolozsvári teológián (azóta már réggen református lelkész a Szilágyságban). Hirtelen egy ötletem támadt:

– Gyere menjünk el egy klubba, ismerkedjünk meg egy-egy lánnyal, és menjünk el velük valahová, s aztán... tudod te...

Habár akkoriban már olvastam

a Bibliát, és lelkési pályára szerettem volna menni, csak ekkora volt az erkölcsi színvonalam.

De ő komolyan rám nézett, és ezt válaszolta:

– Az, amit most mondtál, paráznaság...!

Először felháborodtam, hogy micsoda, miért is bűn mindez... de már megszoktam, hogy Bálint véleményét – aki engem, a romlott, de kereső fiatalembert még itt, Kolozsváron, az első pillanattól kezdve barátjának tekintett – megszívleljem.

Hónapokig égett bennem e szó,

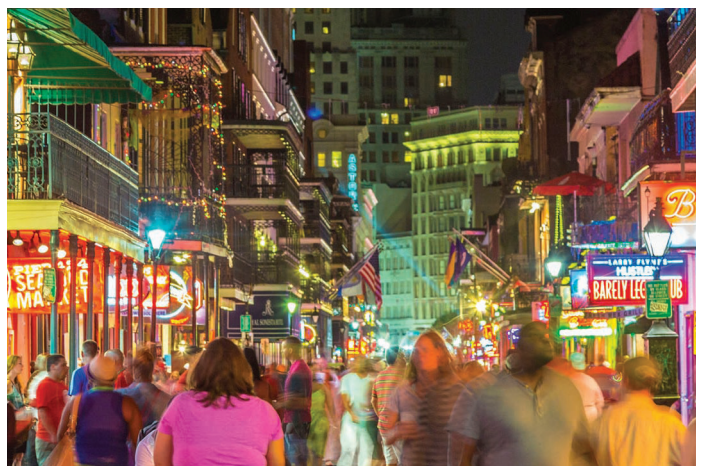

míg azon év vége fele összeroppan-tam, és elhatároztam, hogy e területen is átadom életemet Istennek.

Mi is a hát a paráznaság?

Először lássuk, mi *nem* paráznaság!

Amikor Isten megteremtette az embert, férfivá és nővé alkotta őket, megparancsolva nekik már kezdet-

New Orleans – az Egyesült Államok egyik legnépszerűbb szórakozóhelye, és egyben legszabadosabb erkölcsű városa

Budapesti éjjeli klub

ben, a bűneset előtt azt, hogy szaporodjanak, sokasodjanak, és töltsék be a földet.³ Az Úr ismeri a mi szívünk óhajait, hisz Ő volt az, Aki kezdetől fogva beleültette az emberbe a bensőséges, testi-lelki kapcsolat vágyát. Íme, mit mond erről a Biblia: „*És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek (azaz Ádámnak) egyedül lenni. Szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt (...) Annak-okaért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.*” (1 Mózes 2:18,24)

Magyar család 1912-ben

Isten az, Aki még az Édenkertben megalapította a házasságot. Azonban Ádámnak csak egy Évát alkotott, és azt szeretne volna, ha örökre egybefűzi őket az igazi szerelem, melynek állandó forrása lett volna a Teremtőjükkel való felhőtlen kapcsolat.

Az igazi férfi-nő szerelem és szeretet *három oszlopon* nyugszik, mint egy sátor, melyet három, fent a végü-

kön egybekapcsolt rúd tart. Ha ezek bármilyekét kivesszük, a sátor összedől.

Íme a három oszlop:

- *Elhagyja a férfiú az ő atyját és anyját:* ez egy független, új család megalapítását jelenti, amelyben anyagilag és minden szempontból felelősséget vállalunk egymásért.
- *Ragaszkodik feleségéhez:* ez a házastársak közötti hűség és kitartás.
- *Lesznek ketten egy testté:* itt a bensőséges testi kapcsolatról van

szó, mely csak kettőjükre tartozik, és amelyet Isten a szeretetteljes, hűségese viszony ajándékként szánt.

Most pedig lássuk Sátánnak, Isten és ember örök ellenségének tervét: ő mindent felfogat, arra buzdítva az embert egészen fiatal korától kezdve, hogy csak a testi kapcsolat gyönyörét próbálja hajszolni, ám hogyan? Hűtlenül, ide-oda csapongva, és komoly felelősségvállalás nélkül. A házasság előtti, vagy azt mellőző, a számos partnert egymás után vagy párhuzamosan váltogató szabad életmód az olyannyira áhított boldogság helyett a kiegészés, az igazi szeretetre való képtelenség, az egyre durvább élmények után való sóvárgás és végül az örök pusztulás útját jelenti.

Számos házasság már induláskor rossz alapokon áll: a szenvedély és a test kívánsága, az elsöprő érzelmek és az anyagi megfontolások, esetleg a magánytól való félelem a fő indokok. Azonban hiányzik az önfeláldozó, minden nehézséget eltűrő, szolgáló szeretet vágya, melyet csupán Istentől kaphatunk meg, a Vele való naponkénti kapcsolat ápolása és kitartó ima révén.

Amikor még jobban hittek a házasság szentségében: lakodalomba hívogató mérai lányok az 1950-es években

A mai világias szemlélet azonban Istent, vallást, Bibliát és imát legfeljebb az utolsó helyre számúz, sokkal „fontosabb” dolgokat tolvá előtérbe: az esküvő és a lakodalom pompáját, az új otthont, az autót, a ruhákat, a testi külsőt, a nyaralásokat, a pénzt, a karriert, a szórakozást... s egy napon – talán már egy-két év múltán – a két ember rádöbben arra, hogy a kezdeti szerelem helyét lassan átveszi a megszokás és az unalom. Mi nem tudunk szeretetet csiholni bűnös szívünkben, pontosan úgy, amint a vízvezetékra rá nem kapcsolt csap sem adhat önmagából vizet – de ha Istenhez folyamodunk, minden megváltozik.

A paráznaság olyan elkövetett, avagy csupán áhított⁴ testi kapcsolatot, mely alapvetően önzésből fakad, nem tartva szem előtt a másik személynek – a paráznaság tárgyának – valódi érdekeit, e földi és örök jólétét.⁵

Amnon és Támár

Tipikus parázna vágy tüzelte viszony az Amnoné és a Támáré. Amnon királyfi, Dávid király legidősebb fia ravasz cselet használva szobájába csalja és megerőszakolja Támárt, a húgát(!), aki féltestvére volt. Csakhogy, habár azelőtt szinte belebetegedett a vágyakozásba, rögtön a gonosz tettét követően, még ott az ágyban érzelmei más irányba csapnak át: „...hanem erősebb lévén nála, erőt vett rajta és vele fekvék. És meggyűlölte őt Amnon felette igen, mert nagyobb lőn gyűlölete, mellyel gyűlölte őt, a szeretetnél, mellyel őt megszerette vala. És monda néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgozdra.” (2 Sámuel 13:14-15) Szol-

4 „Ha valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.” (Máté 5:28)

5 A Biblia a bálványimádás és az egyetlen igaz Istentől való elhajlás esetében átvitt értelemben is használja a paráznaság fogalmát. A hűtlen izraelitákról ezt olvassuk: „... más istenekkel paráználkodtak, és azoknak hajtották meg magukat, és hamar letértek az útról, amelyen atyáik jártak.” (Bírák 2:17)

Muzulmán többnejűség

gájával kiűzeti a kétségbeesett lányt, aki jajgatva jár-kelel az utcán, hogy azután édes bátyjának, Absolonnak a házában éljen özvegy módjára.

Képzeljük el e lány helyzetét az akkori társadalomban, és a szenvedést, mely szinte egyik percről a másikra rászakadt! Azok a vágyak, melyek sokszor feltartóztathatatlanul törnek fel bennünk olyan személyek iránt, akikhez nem lenne

jogunk, teljesen biztosan a Sátántól származnak. És ha már az ő kezében vagyunk, nem fog irgalmazni nekünk.

Absolon, Dávid e másik fia ezután titokban bosszút forral, majd egy kedvező pillanatban megöleti Amnont, s azonnal külföldre menekül, nagyapjához, Gérár királyához. Az elégedetlen, becsvágyó Absolon évek múltán felázad apja, Dávid ellen, s a keletkező véres polgárháborúban végül életét veszíti. De honnan is indult Dávid családjában a nyomorúságnak e borzalmas sorozata?

Figyeljük meg mindennek az okát, egy néhány évvel azelőtti esetet, melyben tisztán megmutatkozik a nők felelőssége is e téren.

Dávid és Betsabé

Dávidot, hosszú éveken át tartó megpróbáltatások után, Isten trónra segíti Izraelben. Lassan kipihen a Saultól való állandó menekülés, a filiszteusokkal és más ellenséges seregekkel vívott csaták, a bujdosás és a sok nélkülözés fáradalmait. Több milliós nép hódolatát élvezi, hatalmas, erős seregeket küld háborúba, jóképű, gazdag, erős, híres – s így minden biztonnal az akkori izraeli nők nagy részének kedvence. Más szóval: mindene megvan. Egy ké-

Amnon és Támár

A mai lányok is öltözhetnek Istennek tetsző módon

nyelmes, valószínűleg tétlen heverésszel töltött nap estéjén azonban a következők történek:

„És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ágyából, és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termetű vala.” (2 Sámuel 11:2)

Habár az akkori, pogányoktól eltanult helytelen szokás szerint már addig is számos felesége volt, a látvány rögtön felingerli vágyait, és végzetes lépésre szánja el magát: tudakozódni kezd a nő után. Valaki elmondja: férjes asszony, Uriásnak, Dávid egyik tisztjének a felesége, aki most éppen az ammóni Rabbánál csatázik. Dávid ekkor már nem tud ellenállni: szolgákat küld a nőhöz, az beleegyezik és feljön a palotába. Tetherbe esvén, Dávid először megpróbálja a „dolgot” a férj nyakába varrni, és amikor ez nem sikerül, megöleti e hűséges szolgáját, Betsabét pedig feleségül véve, háreméhez csatolja.

Sokat beszéltek már erről az esetről: Sátán azóta is ujjong, hogy Isten népének addig oly hűséges első emberét ilyen mesterien lépre csalta. Dávid később megbánta tettét, de rossz példájának a következményei megmutatkoztak fiaiban és élete további eseményeiben.

Vajon mi történt itt? Sokszor nem értjük, miért enged meg Isten annyi nehézséget, betegséget életünkben.

Hát azért, hogy megvédjen a kísértésektől. Mert ha túl jól menne sorunk, úgy, ahogy mi szeretnénk, akkor meglehet, hogy Dávidhoz hasonlóan elbotlanánk. Másodsorban azonban felvetődik a kérdés: Betsabé mennyire részes mindebben? Miért vitette ki fürdőkádját a szabadba, olyan helyre ahol láthatták, méghozzá ruhátlanul, és pont a palota tetejéről...?

Mai Betsabék

Kedves „szép termetű” Lányok és Asszonyok! Igaz-e, hogy egy nő, amikor csábítóan öltözködik, – például a mai mini-szoknyákban vagy szűk

farmerekben meg harisnyanadrágokban jár-keel – pontosan tudja, mit mutat meg és kinek szeretné ezt tenni, és azt is, hogy magamutogatásának milyen hatása lehet a kiszemelt célpontokra...? Még ha magát azzal is áltatná, hogy mindezt ártatlanul teszi, Isten számon fogja kérni e tettét, mint Sátán eszköztárának erős fegyverét.

Kedves Hölgyek! Viselkedésetekkel és megjelenésetekkel kinek akartok szolgálni? Isten úgy teremtette a férfit, hogy bizonyos látványra vágyak támadjanak benne. Titeket is szépnak és vonzóknak alkotott, de nem azért, hogy a mai pogány erkölcs törvényei szerint a lehető legtöbb – ha lehet minden – testrészeteiket mindenki előtt megmutassátok, hanem *csak* szerető férjetelek számára vagytok fenntartva, a hálószoba bensőséges rejtekében. Tudjuk, hogy a filmek, a zene-klippek, a divatlapok és a többi nő viselete a szemérem minden cseppjét ki akarják facsarni szívetekből; azonban döntsétek el, hogy amikor legközelebb megálltok a tükör előtt, kérni fogjátok Istent: mutassa meg nektek, miként szolgálhatnátok külsőtökkel is az Ő szent céljait.

Hogy Betsabé erkölcsével baj volt, az meglátszik abból is, hogy engedett Dávid követeinek, és elment velük. Hát, iyesmikről szólnak a tévé-novellák, regények, filmek, sláge-

Szodoma pusztulása

rek. Ő, tudatában vagyunk-e, hogy miről ábrándoznak az életük unalmát elúzni vágyó, Hollywood mérgezett tején élő embermilliók?

Igen, Isten látja a szívünket, és megítél majd minket a benne rejlő titkos vágyak alapján, még akkor is, ha a tulajdonképpeni tettet, habár szerettük volna, valamely okból mégsem tudtuk végrehajtani.

A bűnhöz való hozzáállásunk

Az igaz Jóbról maga Isten mondja el Sátánnak: „Észrevetted-e az én szolgálómat, Jóbót? (...) Feddhetetlen, igaz, istenfélő, és büngyűlő.” (Jób 1:8)

Büngyűlő? Kedves kalotaszegiek, van-e még bennünk *büngyűlölet*? A templomba járáson, az ünnepeken, az asztalon fekvő Biblián és az imákon túl – a mi szívünk mélyén – vajon mit lát Isten? Valójában szeretjük vagy gyűlöljük a bűnt?

E világ egyre inkább a gonoszság poklába süllyed. Furcsa, de végül is érthető módon, nem a pogány Keletről, hanem a kereszténységét, Istent, Krisztust és a Bibliát elvető Nyugatról – Nyugat-Európából és az Egyesült Államokból – áramlanak be, törvényhozó testületeink, államvezetőink, lelkiismeretünk és érzékeink ajtaján egyre erőszakosabban dörömbölve, az Isten által a Szentírásban elítélt, szodomiták és más régi pogány népek által gyakorolt legutálatosabb bűnök: a homoszexualitás és a lesbianizmus,⁶ az állatokkal való közösülés,⁷ a pedo-

6 „És ha valaki férfival hál, úgy amint asszonnal hálnak: utálatosságot követnek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk.” (3 Mózes 20:13) „Annakokáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra: mert az ő asszonynepeik is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre. Hasonlóképpen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes éleést, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfakkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésöknek méltó jutalmát elvévén önmagukban.” (Róma 1: 26-27)

7 „És semmiféle barommal se közösülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom előtt, hogy meghágja őt: fertelmesség az.” (3 Mózes 18:23 – lásd még a 20:14-15 verseket is.)

Az Úr Jézus nemsokára visszajön. Legyünk mind készen!
(Harry Anderson festménye)

filia és a családon belüli vérfertőző kapcsolatok,⁸ a paráznaság és bujaság minden más fajtájával együtt,⁹

8 3 Mózes 18: 6-18

9 Ilyen a férfiak és nők nemi önkielégítése, mely által önző és nyomorúságos módon visszaélnék nemi erejükkel, e szokástól függővé lesznek és tönkreteszik testi-lelki erejüket, akarat nélküli, visszahúzódo emberekké válva. E bűnös, romboló szokástól csak komoly ima, fegyelmezett és mértékletes életmód és sok testmozgás által, valamint az alkohol és minden izgatószer, s ugyanígy a parázna, erotikus filmek, képek, irodalom és zene mellőzése révén lehet megszabadulni. Másrészt ott vannak a hálószoba szent légkörét megsemmisítő perverziók: az állatias, emberi

melyek révén kiötlőjük, a Nagy Lázalényt lealjasító szokások, úgy mint pl. az orális vagy anális közösülés. Akár törvényes hitvestársak is legyenek az ezekben bonyolódók, az őket oltalmazó Szentlelket elűzve, a démonok behatásának és rengeteg szenvedésnek teszik ki magukat. Sátánnak eme bűnökbe süllyedt áldozatait csak Isten ereje mentheti ki. Ám a jó hír itt is az, hogy Jézus a Hozzá őszintén kiáltóért bármit megtehet: „Mindenne van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Filippi 4:13) Ugyanakkor Isten megtiltja a havi vérzés ideje alatti nemi kapcsolatot is: „És ha valaki havi bajos asszonnal hál (...) és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő véérének forrását: mindketten irtassanak ki az ő népből.” (3 Mózes 20:18)

dó, tudja hogy az emberben teljesen kitörölheti az Istenképűséget, a saját sátáni képére formálva át a Szentlelket elutasító, pusztulásukba rohanó néptömegeket.

Kalotaszegen kinek a követőit fogja nemsokára a nagy próba találni?

Kedves kalotaszegi Nagymák, kedves Édesanyák!

Ezen a télen, varrogatás, főzés közben, a befűtött szobában újból

példát fogtok nyújtani unokátoknak, lányotoknak. Mit fogtok nézni az RTL Klubon és más csatornákon, a rátok bízott ártatlan lelkekkel együtt? Megkérdezitek Istentől, hogy kedves-e Neki az, amit ott bemutatnak? És lesz-e erőtök mindezekről megválni, amíg nem túl késő?

Édesapák! Kalotaszegi férfiak!

Milyen vicceket mondotok, milyen a beszédetek, hogyan néztek az

idegen nők után? Fiaitok figyelnek titeket, és rólatok fognak példát venni.

Drága Teremtő Istenünk, add, hogy ha ránk nézel, ne úgy jellemezz minket, mint parázna, bűnös nemzedéket, hanem mint feddhetetleneket, igazakat, Istenfélőket és bűngyűlölőket. A Jézus Krisztus vére érdeméért kértünk, hallgassál meg! Ámen.

Jancsó Erik,
Szászfenes

A Biblia válaszol

Nyújt-e a bűn gyönyörűségét?

Mózesről ezt olvassuk: „Inkább válsztván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét.” (Zsidók 11:25)

Válasz: Igen, nyújt, de csak ideig-óráig – hogy azután learassuk keserű következményeit.

Mózes, akit a fáraó lánya fiává fogadott és akire valószínűleg Egyiptom trónja várt, fokozatosan rádöbent rabszolgasorba hajtott népe nyomorára, és úgy döntött, hogy hátrahagyva a fényes jövőt és a palotabeli pompát – annak bálvány-

imádásával és mindenfajta bűnével együtt – Isten ügye és az Ő népe mellé áll.

Az Igerész ekképpen folytatódik: „Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.” (26. vers)

Milyen hatalmas különbség lehetett a királyi palota és a Sínajbéli pásztorkunyhó között, ahol mint menekült, élete következő negyven évét töltötte! Az akkori világ legszebb női helyett csak szerető feleségének, Cippóranak a társaságában, s az ételremekekben dúskáló asztalok helyett csupán a pásztorok egyszerű étel-

ben részesült – azonban Isten áldásával és Lelkének jelenlétével együtt.

Mi hogyan döntöttünk volna? Ma – mit választunk?

Üdvözülhet-e az egész Kalotaszeg?

„Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.” (2 Péter 3:9)

Válasz: Igen.

Sokszor kérdeztük, hogy meddig tűr még Isten nekünk, és hogy-hogy nem vet még véget e világnak? Hát itt a válasz. Ő azért vár, mert azt szeretné, hogy *mindenki* megtérésre jusson. S ebben a *mindenkiben* te is, én is, és az egész Kalotaszeg is benne van. Hihetetlennek tűnik ez számunkra?

Ez év nyarán a kolozsvári piacon beszélgettünk egy kedves györgyfalvi ismerősömmel. Többek között ezt mondtam neki:

-Ezen havilap célja az lenne, és tudom, hogy Isten is ezt akarná, hogy az egész Györgyfalva üdvözüljön.

Ő erre kb. így felelt:

-Hát, azt nehezen tudnám elképzelni...!

Valóban, távolról olyan szépnek tűnik minden helység, de ha jobban megismerjük az embereket és kissé jobban beletekintünk a saját szívünkbe és életünkbe is... akkor már csak egy fáradt legyintésre futja: -Ejh, reménytelen minden... hisz olyan nagyon bűnösök vagyunk!

A Sínaj pusztája napjainkban

Istenünk kezének műve, a szépséges Erdély

De a jó hír itt éppen az, hogy Jézus pontosan a bűnösökért jött! Ha egy nap összeesünk, és gyorsan kórházba szállítanak, a legjobb orvoshoz, akkor ő fogja megmondani - és nem mi vagy az ismerőseink - hogy mennyi az esélyünk. S ha ő így szólna: Ne félj, mert minden rendbe jön! akkor nyugodtan engedhetnénk át magunkat a kezelésnek.

Kedves kalotaszegiek! Jézus Krisztus, maga a Nagy Orvos szól most hozzánk: „Ne félj! Minden elrendeződik! Csak engedd, hogy én vegyem kézbe a te szívedet, életedet. Bízzál a gyógy módomban, hallgass tanácsa-

imra. Tudom, hogy beteg vagy, a bűn betege, de én minden erőmet, bölcsességemet a te meggyógyításodra fogom fordítani!”

Kételkedhetünk-e még, ha a világ hatalmas Teremtője jelenti ezt ki nekünk? Adjuk hát fel hitetlenségünket, jöjjünk nyugodtan és bízón szerető karjaiba, és kérjük segítségét, Lelkének gyógyító balzsamát életünk minden pillanatára, meglátva egymásban a nemsokára teljesen felgyógyult, kegyelemben részesült örökös társakat a menny végtelen, felhőtlen boldogságában.

„Ne félj, mert megváltottalak, ne vedden hívtalak téged, enyém vagy!” (Ésajás 43:1)

„És amikor ezt hallja vala Jézus, monda nékik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.” (Márk 2:17)

„Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél, mert az Istennél minden lehetséges.” (Márk 10:27)

(J.E.)

Igemorzás

Mi az igazság?

Pilátus előtt Jézus így szólt: „Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyítást tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból

való, hallgat az én szómról. Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság?” (János 18:37,38)

Valóban: mi is az igazság? Pilátus sajnos sosem tudhatta ezt meg. Mi sem tudjuk, mivel ahány ember él a Földön, annyiféle igazság létezik, hiszen minden embernek igaza van a saját elképzelése szerint. Jézus viszont kijelentette magáról János 17:6-ban: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” Később, a főpapi imájában így imádkozik: „Szenteld meg őket a Te igazságoddal. A Te Igéd igazság.” (János 17:3). Tehát, léteznie kell egy,

a Szentírás által tanított felsőbbrendű igazságnak, amely minden emberre érvényes. Ami azonban a földi igazságot illeti: ez sajnos nem alapul Isten Igéjére.

Figyeljük csak meg, hogyan alkalmazta Pilátus a saját igazságát az Úr Jézusra nézve: miután kihallgatta, rájött, hogy foglya teljesen ártatlan, és nincs benne semmi bűn. Ezért szerette volna megmenteni, de csak úgy, ha nem csorbulnak a saját érdekei. Pilátus eltöprengett, és ekkor eszébe jutott, hogy itt, Jeruzsálemben szokás minden ünnepen egy, a

Jézus Pilátus előtt

nép által kiválasztott elítéltnek megkegyelmezni. Rögtön a nép elé állítottatott egy Barabbás nevű, tolvaj és gyilkos lázadót, s mellé az ártatlan, feddhetetlen Jézus Krisztust, remélve, hogy a népben felébred az igazságérzet, és ez utóbbit kérik ki.

Megkérdezte tőlük: „Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek? Barabbást-e, vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?” (Máté 27:17)

A válasz így hangzott: „Vidd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabbást!” (Lukács 23:18). Pilátus alig hitt a fülének, ezért újból rákérdezett: „Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: Feszítsék meg!” (Máté 27:22)

A népre bízott választás megtörtént. Hadd idézzek Váradi Józsefnek

A *tíz briliánszal ékesített korona* című könyvéből: „A többség nem döntött az igazság felismerésében. A helyes ítélőképesség, a jó érzés mindig a kisebbségnél volt. A szavazatokat mérni kellene, nem számolni.”

Látjuk, amint Pilátus enged a gyűlölködő vezetők által feltüzelt csöcselék követelésének, és lelkiismeretére taposva feláldozza az igazságot a hamis békesség kedvéért, és halálra adja az Igazat. De vajon miért kapta Pilátus Istentől a hatalmát? Azért, hogy igazságot szolgáltasson, vagy azért, hogy visszaéljen vele?

„Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vétén, megmosta kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek vérétől” (Máté 27:24). Tisztán láthatjuk most, hogy Pilátus békességre igyekvő ember, aki a „békesség” kedvéért megalkuvó. Feladja elveit. Az igazság rovására gyakorolt „békességnek” nincs semmi köze az emberszeretethez.

Sokszor halljuk a temetéseken, amint az emberek ezt mondják a megholtáról: „Jó ember volt, nem ártott a légynek sem.” Legyen. De hát a rosszal, a gonosszal szemben hogyan viselkedett? Annak sem szólt bele a munkálkodásába? A közöm-

bős állapot valójában egy erkölcs-telen állapot. Íme, miként írja ezt le az Ige: „Mivel langymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból” (Jelenések 3:16).

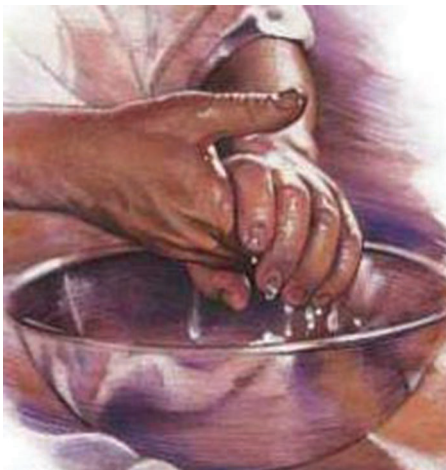
Most pedig tegyük fel, hogy a szemünk előtt tízen bántanak egy embert, igazságtalanul. Vajon el kellene-e fojtanunk igazságérzetünket úgy, amint Pilátus tette, csak azért, hogy ne legyen még nagyobb vita? Vagy: álljunk ki bátran az igazság mellett, akkor is, ha ez népszerűségünk rovására megy?

Sokat beszélünk manapság a betegségek megelőzéséről, és ez nagyon is helyes. De beszél-e valaki, tanítják-e valahol a *bűnmegelőzést*? Foglalkozik-e ma valaki a bűn okozta károk helyreállításával?

Elégséges-e az, hogy miután valakit megbántottunk, csupán két-három szóval intézzük el a dolgot: „Kérlek bocsáss meg!” Vagy meg kell még magyaráznunk azt is, hogy végső soron nem vagyunk annyira hibásak a történetekért, hanem inkább ez a bűnös világ, amelyben élünk...?

Van olyan helyzet is, amikor tudatosan megbántanak valakit, csak azért, hogy ezáltal szenvedést okozzanak neki, és utána azzal is vádolhassák, hogy nem akar megbocsátani, bűnbe kergetve ezáltal kiszemelt áldozatukat.

„Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.” (Máté 6:12) Így tanít minket az Úr Jézus Krisztus. Belső harcok és küzdelmek segítségével sikerülhet a megbocsátás. Ezután egy „bepúderezett” állapot

Az igazság melletti bátor kiállás kedves Isten előtt

Magyarvistai kőfaragásos ház

következik, amikor talán minden rendjén valónak tűnik, ám elég egy sóhajtásnyi szellő, hogy a púder elillanva, újból kilátsszon a mezítelen valóság. Biztosak lehetünk benne, hogy a minket figyelemmel kísérő jó Isten nem örül ezen állapotoknak...!

Mit tegyen hát a gyarló ember, ha Istenhez mindig hűséges szeretne maradni? Ez életünk nagy igazsága, amelyért Jézus hozzánk lejöve, példamutatóan élt, majd szenvedett és meghalt: „Megjelentette néked, oh, ember, mi legyen a jó, és mit kíván az Úr tetőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Isteneddel.” (Mikeás 6:8)

Isten segítsen meg minderre! Ámen.

Szallós Erzsébet,
nyugdíjas, Magyarvista

A hála szavai

A múlt havi lapszámunkban az *Utam Istennel* rovatban bemutatkozott Mezei Áron kedves felesége, Erika a magyarországi Gyulán tett szeptember végi látogatásuk során nagyon rosszul lett. Miközben két kisfiukat váradi jóbarátai bízta, Áron a felesége mellett maradt, kit a szegedi klinikára szállítottak, hogy előkészíthessék egy rendkívül nehéz műtétre, melynek sikerességére az orvosok nem sok esélyt láttak.

Eközben az egyik legszebb ima-összefogást tapasztalhattuk meg: mind nálunk, mind külföldön, ismerősök és ismeretlenek vittek Isten elé, számos otthonban és gyülekezetben Erika ügyét, kérve a Teremtő beavatkozását, az Ő szent akaratának megfelelően.

Értesüléseink szerint, az első vizsgálatot elvégző gyulai orvos testvérünk, ki ezután szegedi agysebész ismerősének beajánlotta Erikát, az október 4-én, kedden reggel 8 órától kezdődő műtét ideje alatt több mint három órán át, végig térden állva imádkozott annak sikeréért.

Erika és családja két hónappal a műtét előtt, ez év augusztusában otthon, Kiskapuson

A műtétet végző orvos, a sikeres beavatkozást követően többek között ezt mondta: „Úgy éreztem, mint ha valaki vezetett volna mindvégig a műtét során.”

Továbbra is imádkozunk e fiatal párért, a két kisfiú édesanyjáért, nem feledkezve meg a többi betegről és szenvedőről sem.

Igen, van értelme az imának. Van erő abban, ha együttesen kérjük a

menny beavatkozását a legnehezebb helyzetekben is.

Legyen ez az eset biztatás mindannyiunk számára. Az Úr neve legyen dicsőítve, Ámen.

„Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (János 15:7)

(J.E.)

Barangolás Györgyfalván

Ha a Kolozsvártól délre emelkedő Borháncsi-tetőre felkapaszkodunk, gyönyörű kilátásban lesz részünk: balra a Szopori-erdő és az alatta fekvő völgy, jobbra a Feleki-domb

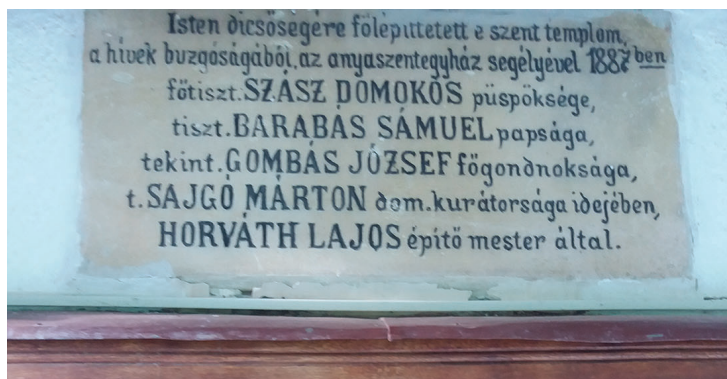
kertes-mezős oldala, előttünk pedig a titokzatos, hűs Györgyfalvi erdő gyönyörködteti szemünket. Az erdő zöldes-aranszínben játszó lombfolyosóján áthaladva, minden átmenet nélkül hirtelen beérkezünk a Kolozsvár környéki falvak sokak szerint legszebbikébe: Györgyfalvára.

Egy gyönyörű, augusztusi szombat délutánon erre vitt utunk, a dús

kertekkel borított faluba, ahol talán a világ legfinomabb körtéje, és a legkülönlegesebb, zamatos almafajok teremnek, ahol szárazság idején is ott találsz a levelek alá rejtőzve a ribiszke fürtjeit, és ahonnan régi idők óta fogva szorgalmas asszonyok járnak be segíteni a kolozsvári házak, lakások tisztán tartásában. Tartsanak hát velünk!

A református templom

...és annak bejárata

A református templom szomszédságában levő, vendégfogadásra mindig kész Bethlen-ház

A római-katolikus templom

A volt katolikus felekezeti iskola előtt

A kis baptista imaház

Tipikus feleki gömbkövek gyűjteményével díszített, hétvégén használt öregház

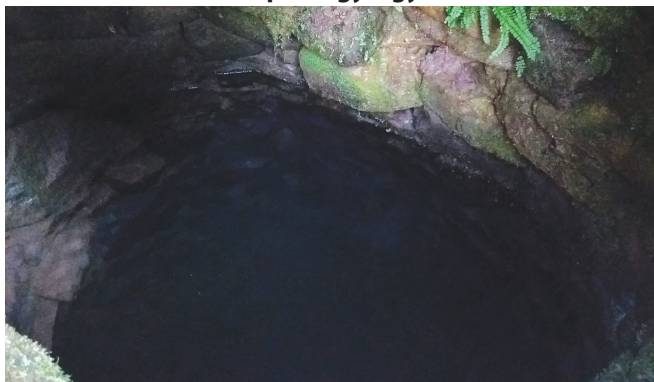
Ahol még három-négy nemzedék megfért: felújítatlan, a múltat idéző öregház

Vajon hány szorgos kéznek és lábnek világított ez a régi lámpa?

A kert hátuljában levő, ma is használt, terméskőlappal fedett tipikus györgyfalvi kút

...és ahol nyáron is hűvös van: a friss, tiszta vízzel telt kút belseje

A falu közepén levő Falu Kútja

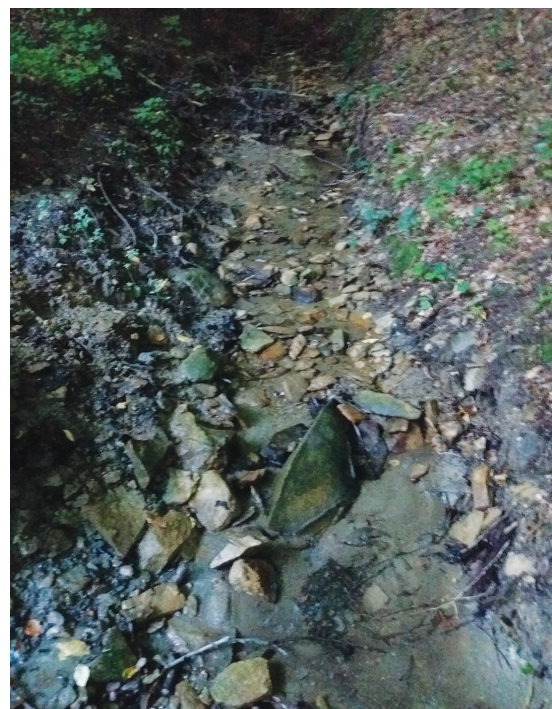

Szépen karbantartott, festői öregház

A Teremtő kezenyoma: a falu bejáratánál őrkdő, évszázados bükkfa

Kilátás az Alsó utcáról a Szopori-erdőre

Erdőszéli, kristálytisztá csermely

Falvaink népünk bölcsőjét jelentik, ahol az Isten által megáldott föld táplálta és nevelte őseinket, a templomaink harangszavának, a madarak énekének, és a nyájak kolompcsengésének szívekhez beszélő zenéjétől kísérve.

Várjuk-e a Feltámadás dicső hajnalát, amikor Istenfélő felmenőinkkel és minden korok üdvözlteivel

találkozva, a Jó Pásztorunkkal, a mi drága Üdvözítőnkkel együtt baragolhatjuk majd be, örök időken át, a menny és az újjáteremtett Föld csodás tájait? Az Úr segítsen meg minden kedves Olvasót minderre! Ámen.

(J.E.)

Nyerő kérdés

Szent nők a Bibliában

A). Írjuk be a megfelelő nevet az alábbi kijelentések és jellemvonások mellé:

1. Megitatta a fáradt vándorok tevéit is (szorgalom, jó szív):

2. Ítélt és vezette Izráelt (bölcesség, hit, bátorság):

3. Nem hagyta el megözvegyült anyósát (szeretet, hűség):

4. Születendő gyermekét hit által az Úr szolgálatára ajánlotta (hit, áldozatkészség):

5. Megmentette házanépét a férje esztelensége okozta veszedelemtől (bátorság, alázat, bölcsesség):

6. Életét kockáztatta népe megmentéséért (bátorság, hit, imalelkület):

7. Fiatal lányként ki lett választva arra, hogy az Üdvözítő földi édesanyja legyen (alázat, kedvesség, tisztaság):

8. Bűneitől és démonoktól szabadulva, Jézus egyik leghűségesebb követőjévé vált (valódi megtérés, átadás):

9. Élete máig a jótékonyág és szeretet példája (szorgalom, könyörületes szív):

10. Férjével együtt házát és teljes életét az evangélium szolgálatára szánta (vendégszeretet, szentség, céltudatosság):

Innen válasszunk: Eszter, Dorkász (Tábita), Ruth, Priscilla, Rebeka, Mária, Abigél, Mária Magdolna, Debóra, Hanna (Sámuel próféta édesanyja).

Rebeka vizet ad Ábrahám szolgájának

B). Jelöljük be a nők neve mellé az őket említő Igei részt is!

Igehelyek: a). Cselekedetek 9:36-37 b). Márk 16:1,9; Lukács 8:2; János 19:25; c). 1 Sámuel 25. fejezet; d). 1 Sámuel 1:1-2:11; e). Bírák 4.1-10 és 5. fejezet; f). Cselekedetek 18:1-3, 18, 26; 1 Korinthus 16:19; g). Eszter 4:10-16; h). Ruth 1:16-17; i). Lukács 1:26-35, 46-55; j). 1 Mózes 24:12-24.

Példa: 1). Rebeka – j).

A válaszokat postán, e-mail-ben vagy SMS-ben a szerkesztőségbe várjuk. A helyes válaszadók könyvtalomban részesülnek. Sok sikert!

A júliusi nyerő kérdés válasza: Kutassunk a Galáciabeliekhez írt levélben! Hány új lelki tulajdonságot jelent az újjászületett

ember életében megmutakozó Lélek gyümölcse? Adjuk meg az Igehelyet is! **Válasz:** Kilencet. Galata 5:22-23: „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.”

Az augusztusi nyerő kérdés válasza: Adjuk meg a mákófalvi vi-lágháborús emlékmű feliratának Igehelyét! („A jövőndő a béke emberé.”) **Válasz:** Zsoltár 37:37. A teljes vers így hangzik: „Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövőndő a béke emberé.”

Köszönjük a válaszadóknak a fáradozást, és az Úr áldását kívánjuk életükre!

Kalotaszegi Istenes vers

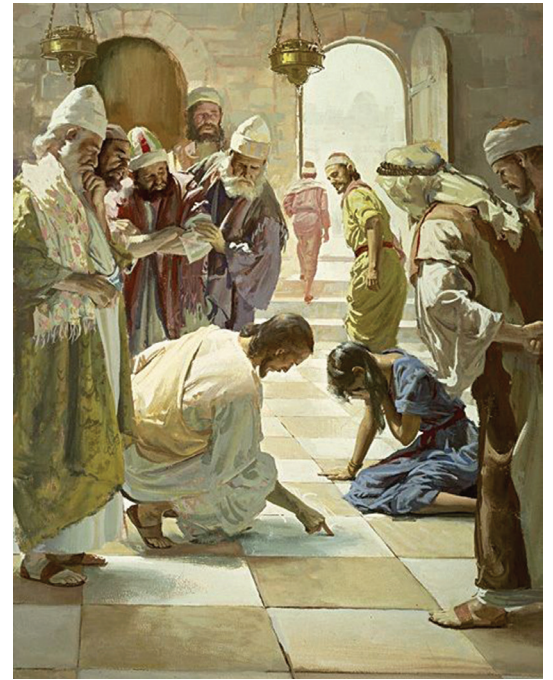
Teremtőm

Istenem, hogy mondjam el
Neked,
Mennyire csodállak és
Szeretlek Téged
Akár egy fára, fűre,
Virágra nézek,
Meglátom benne
Titokzatos erődöt.

Ha az emberek egymásban
Csak a jót és szépet,
A lelket látnák meg:
Soha nem bánának egymást...
És mily csodálatos lenne
E földi élet!
Hisz egy imában
Áldanánk mind Téged.

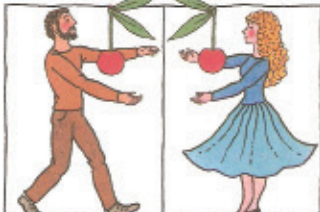
Talán irigyeljük azokat,
Kik még szeretni tudnak?
Hisz valóban,
Ők a gazdagok,
És nem akik
Csak e múltó javak után
Sóvárognak.

Teremtőm, most végül
Ne ródd fel vétkemül,
Mit elkövettem
Gyarlón, esztelenül...
Jézusért kérek,
Hogy elengedd,
S növeld a szívemben
Csodás szereteted!

Jézus megbocsát a bűnös asszonynak
(Harry Anderson festménye)

(Ismeretlen györgyfalvi asszonynak
a 70-es években írt verse nyomán.
Beküldte: **Nagy Andrea, Türe**)

Házastárs- kereső

„És monda az ember: Ez már cson-
tomból való csont, és testemből való
test...” (1 Mózes 2:23)

Kalotaszegen élő, saját házzal
és biztos jövedelemmel rendelkező
34 éves, 185 cm magas férfi fiatal
hölgy barátságát szeretné, házasa-
ság céljából. Tel. 0748 103 627

53 éves, 176 cm magas, egyedül
élő, saját házzal és biztos jövede-
lemmel rendelkező kalotaszegi férfi
hozzá illő hölgy ismeretségét kere-
si, házasság céljából. Tel. 0741 154
392 vagy 0755 911 081.

Szeretettel várjuk a további hirdeté-
seket!

Kalotaszeg: Nádasmente: Bács,
Szucság, Méra, Vista, Türe, Mákó,
Bogártelke, Daróc, Inaktelke, Ege-
res-Gyártelep, Egeres-falu, Jegenyé.
Havasalja és környéke: Györgyfalva,
Szászfenes, Lóna, Magyarfenes, Tor-
daszentlászló, Léta, Gyalu, Magyar-
kapus, Kiskapus, Gyeróvásárhely. **Fel-
szeg:** Gyerómonostor, Kőrösfő, Sárva-
sár, Nyárszó, Bánffyhunad, Damos,
Jákótelke, Magyarvalkó, Kalotaszent-
király, Magyarókereke. **Alszeg (Almás
völgye):** Ketesd, Bikal, Zsobok, Sztána,
Farnas, Kispetri, Nagypetri, Váralmás,
Bábony, Középlak, Zsombor.

Kalotaszeg Reménye
Szerkesztő: **Jancsó Erik**
Korrektúra: **Orbán Hajnalka**
E-mail:

kalotaszegremeny@gmail.com

Tel: 0749 021 935

Postacím: 400 107 Cluj-Napoca (Ko-
lozsvár), str. Cuza Vodă (Postakert
utca) nr. 12 (szám)

ISSN/ISSN-L: 2501-3041

Készült: a *Viața și Sănătate* Kiadó
nyomdájában (Cernica út 101, Pan-
telimon, Ilfov megye)

A *Kalotaszeg Reménye* egy
magánkezdemenyvezésű havilap,
amelynek révén az élet különböző
területeit szeretnénk megvilágíta-
ni a Szentírás által, ez utóbbi jobb
megismerésével együtt, kiemelve
együttal Kalotaszeg keresztényi és
szellemi értékeit is (templomok,
tájak, reprezentatív épületek, Is-
tent dicsőítő irodalmi alkotások,
stb). Ugyanakkor, mivel az *Igema-
gyarzatok a szerkesztő és a szerzők
személyes meglátását tükrözik*, bi-
zonyos tekintetben különbözhet-
nek egyik vagy másik történelmi
Egyház vagy egyéb felekezetek ál-
laspontjától.

Bármikor szeretettel várjuk vissza-
jelzéseiket, megjegyzéseiket és kér-
déseiket telefonhívás, SMS, e-mail
avagy postai levél útján, a fenti cí-
meken. Levél esetén a borítékra kér-
jük írják rá:

Kalotaszeg Reménye

Ha másképpen nem jelöljük, ak-
kor a Bibliai idézetek a *Károli Gás-
pár* fordításból valók.